

ment, der sørger for, at den, der med de færrest mulige omkostninger kan bidrage til den miljøpolitiske målsætning, kommer til at gøre det. Det er mig ubegribeligt, at liberale partier i den grad gør sig til talsmænd for en centraldirigeret planøkonomisk tankegang, og jeg kan kun få et gran af fornuft ind i det, hvis de tilsagn, man så flot giver om, at man respekterer de miljøpolitiske målsætninger, er rent mundsvejr.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er helt naturligt, at vores miljøminister måske er træt. Han har jo deltaget i debatten hele dagen, og vi skal have samråd med ham nu bagefter om skift i skovene, men det er dårligt, at miljøministeren ikke vil svare på konkrete spørgsmål.

Jeg spurgte helt konkret, om hele regeringen stod bag ministerens besvarelse, eller om der ligger noget bag. Der står f.eks. i B.T. i dag, at CD ikke er med, og når jeg skuer ud over salen her, kan jeg se, at der ingen CD'ere er i salen. Jeg vil godt spørge, om det måske er, fordi CD allerede er gået ud af regeringen og boykotter den resterende del af debatten.

Skatteministeren nævnte, at det med frivillige aftaler var en tanke, han havde haft. Der var noget med, at det var, dengang han var venstremand og konservativ, eller også nævnte han, at han da var enig med Venstre og De Konservative, det kunne jeg ikke lige finde ud af. Men i Jyllands-Posten i dag, side 4, siger erhvervsministeren, at det simpelt hen ikke passer, at en seksdobling af CO₂-afgiften ikke koster arbejdspladser. Jeg vil godt vædde på, at Dithmerudvalgets forslag aldrig nogen sinde bliver til noget, siger hun, og så kører hun så videre med, at for CD er det frivillige aftaler. Så enten passer det ikke, hvad der står i aviserne – den mulighed foreligger, det har vi før hørt – eller også er regeringen delt i dette spørgsmål.

En stor minister – stor i flere betydninger – må kunne gå op og svare på, om han taler for en enig regering eller kun for to tredjedele af regeringen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg kan sige til hr. Brusgaards beroligelse, at min udtømmende besvarelse af forespørgslen var nøje afstemt med de tre regeringspartier.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er til skatteministeren: Det er ikke vores holdning i miljøspørgsmål at sige, at vi går ind for nogle målsætninger, og så er det bare pjat. Det er ikke en konservativ indstilling. Jeg kunne med samme ret spørge, om årsagen til regeringens holdning er ren og skær åndelig dovenskab, at man ikke gider tale med erhvervene. På den måde taler vi os fra hinanden, og jeg synes ikke, det er den stil, vi skal have.

Der har rent faktisk været eksempler på, at man har lavet normer, der har været med til at nedbringe forureningen. Se på bilsalget i Californien, hvor man fastsatte, at inden det år skulle de normer være opfyldt, efter det år skulle de normer være opfyldt, og man sænkede rent faktisk forureningen med den metode. Der var sanktioner i det, som ministeren efterlyser: Det dér er vilkårene på det og det tidspunkt.

Jeg mener stadig, at ministeren og regeringen som helhed bør overveje den metode meget nøje og få lavet nogle aftaler med de pågældende virksomheder, som gør, at vi når nogle mål, som vi kan være enige om. Det har altid i Danmark været langt bedre at arbejde frivilligt og lade folk få indflydelse på deres dagligdag frem for at stange dem en afgift ud. Jeg ved godt, det er meget lettere, og at det gør arbejdet meget enklere for os herinde, hvis vi bare stanger en afgift ud, men ligesom med tobaksafgiften har den mange gange ikke nogen effekt. Man kan hæve den, man kan sænke den, og der sker ikke et klap. Det er min opfattelse, at vi kan gøre det samme med mange af de grønne afgifter.

Det er et instrument, der skal bruges på det rigtige tidspunkt, ligesom vi skal bruge ny teknologi, når det er rigtigt, og bruge normer, når det er rigtigt. Jeg synes, vi skal opretholde, at i den diskussion, vi har for at nå disse miljømål, bruger vi altså alle tangenterne på klaveret og spiller ikke Prinsesse Toben med én finger.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er fortsat rystet, hver gang skatteministeren har været heroppe. Vi får at vide, at frivillige aftaler ikke kan lade sig gøre. Fortiden fortæller ikke skatteministeren, at det udmærket har kunnet lade sig gøre. Skatteministeren siger også, at frivillige aftaler, der kan kvoteres eller gøres omsættelige, som man også opererer med i USA, heller ikke kan lade sig gøre.